Modstander af Louis Napoleon, at der vel ikke findes Actstykker, af hvilke Iagttageren kan drage den Slutning, at det forholder sig saaledes, men det er nok muligt, at de italienske Statsmænd have antydet, at de vilde staae paa den Magts Side, der vilde lade dem faae Rom. Hvis det er Tilfældet, vilde Italien ikke have Grund til at beklage sig, naar Keiseren erklærede, at slige Intriguer havde kølnet hans Venskab. Men selv hvis det forholder sig saaledes, kan det neppe kaldes god Politik, at Frankrig er optraadt saa skaansellöst. Frankrig vil ikke slaae Italien til Jorden; det ønsker, at Italien skal bestaae og bestaae under en monarchisk Regering. Men naar det ikke vil slaae haardt, hvad nytter det saa at slaae? Hvis der tidligere var Fare for, at Italien skulde stille sig paa Preussens Side, er Faren da nu bleven mindre? Tvertimod ville Italienerne anses sig befriede for at vise Frankrig den Taknemmelighed, der tyngede saa haardt paa dem.

Det synes dog, som om Keiseren nu har isinde, at gjøre Italien Indrømmelser. Man venter saaledes, at Expeditionscorpset snart skal forlade Rom og concentrere sig ved Civita-Vecchia for, saasnart Roligheden fuldstændigt er gjenoprettet, at vende tilbage til Frankrig, og de mellem det franske og det italienske Cabinet førte Underhandlinger synes ligeledes at bebude en Tilnærmelse. I Begyndelsen af Ugen lod »Le Nord« sig rigtignok tilskrive fra Berlin, at Frankrig og Italien vare blevne enige om Kirkestatens Opretholdelse, og man kan ikke negte, at denne Efterretning stod i en vis Overeensstemmelse med det Sprog, der førtes af forskjellige franske Regeringsblade, navnlig af »La France« og »La Patrie«. Dette Sprog var af en saadan Beskaffenhed, at „Nordd. Allg. Z." med synlig Glæde allerede erklærede, at man i Paris betragtede Conferenceplanen med Kulde, og at de fremmede Magter neppe vilde optage denne Plan, hvis Frankrig lod den falde, da det romerske Spørgsmaals Udvikling i de sidste femten Aar og de dertil knyttede Begivenheder ikke ere af den Beskaffenhed, at disse Magter kunne føle Lyst til at blande sig deri. Det har imidlertid dog viist sig, at den Kulde, som Grev Bismarks Organ paastod, at det franske Diplomati følte ligeoverfor Conferenceplanen, nu er ophørt, da den franske Udenrigsminister har sendt alle Magter, med Undtagelse af Tyrkiet og Grækenland, en Indbydelse til at deeltage i den saameget omtalte Conference. Kulden føles sikkert langt stærkere i Berlin end i Paris og vil være vanskeligere at overvinde, medens det ogsaa er meget tvivlsomt, om de andre protestantiske Magter ville vise større Beredvillighed til at indlade sig paa en Sag, der let kan paadrage dem et Ansvar med Hensyn til Opretholdelsen af Pavens timelige Magt. Det vil imidlertid neppe vare længe, førend man faaer fuldstændig Oplysning om de af Cabinetterne i Paris og Florenz nærede Anskuelser. Foruden Moustiers nye Rundskrivelse vil man tillige snart kunne hente Oplysninger i en anden Rundskrivelse, som Italiens Udenrigsminister har afsendt til sine diplomatiske Agenter, for, som »Opinione« siger, at gjøre de fremmede Regeringer bekjendt med det romerske Spørgsmaals nærværende Stilling og sætte dem istand til med Kjendskab til de factiske Forhold at afgjøre, om de ville gaae ind paa Planen angaaende Sammentrædelsen af en europæisk Conference eller ikke. Et tredie Actstykke, som snart vil see Dagens Lys og hvis officieuse Charakteer noksom godtgjøres ved den Iver, hvormed »Le Constitutionnel« har bebudet dets Offentliggjørelse, vil vistnok bidrage til at hæve den Tvivl, der endnu stedse kan næres om den franske Regerings virkelige Hensigter. Dette Actstykke er et Flyveskrift: „Napoleon den Tredie og Europa i Aaret 1867", som vil udkomme samtidigt med den lovgivende Forsamlings Aabning, og hvis Forfatter angives at være Keiserens Cabinetssecretair, samt om hvilket man paastaaer, at det er blevet gjennemlæst af Louis Napoleon, før det sendtes til Trykkeriet.

Den nye engelske Gesandt, Lord Lyons høitidelige Audiens hos Keiseren giver »La France« Anledning til atter at tage Ordet for en franst-engelst Alliance. »La France« paastaaer, at Frankrig og England have de samme Interesser og forfegte de samme Grundsætninger, men Sandheden af denne Paastand har vist aldrig været tvivlsommere end i dette Øieblik. England og Frankrig gaae ikke mere Haand i Haand i det orientalske Spørgsmaal; alle Organer for den offentlige Mening i England have i Løbet af den sidste Maaned angrebet den franske Politik med den største Voldsomhed; ved et Folkemøde i London har man forhaanet Paven, til hvis Bistand Frankrig nys har afsendt 30,000 Mand, og i England glæder man sig over Eenhedsbestræbelsernes Fremgang i Tydskland, da man haaber, at et mægtigt og enigt Tydskland vil være istand til at holde Frankrig i Skak.

Den langvarige Ministerkrise i Frankrig er nu endt med Lavalettes Udtrædelse af Cabinettet. Penard er ifølge et Decret i „Moniteuren" af 14de Novbr. udnævnt til Indenrigsminister og Magne til Finantsminister.

Victor Emmanuel har til stor Forargelse for »La France« skjenket 50,000 Francs til de Deeltagere i den romerske Expedition, der ere blevne saarede og til de Faldnes Efterladte. I Anledning af denne Understøttelse, som Italiens Konge har skjenket sine patriotiske, skjøndt maaskee vildledte Undersaatter, siger »La France«: Medens den italienske Regering desavouerer de garibaldistiske Skarers Handlinger og truer Hovedanførerne med at stille dem for Domstolene, fordi de have overtraadt Kongens Befalinger og udsat Italien for en Krig med Udlandet, udstrækker den kongelige Gavmildhed sig til disse Roligheds-forstyrrere. Hvorledes skal man forklare en slig Modsigelse?

Den østerrigske Regering vedbliver fremdeles at lægge sit constitutionelle Sindelag for Dagen. Finantsministeren har i Fællesudvalget lovet, at Budgettet i Fremtiden ikke skal overskrides. Han har tillige givet Haab om, at han samtidigt med Budgettet vil kunne forelægge en Oversigt over hele den finantsielle Stilling. Hans Collega, Justitsministeren, bebuder, at han i December Maaned vil fremlægge et Udkast til en Civilloovbog, i hvilken Gjeldsfængsling ophæves. Han har tillige erklæret, at han er villig til strax at tiltræde et Forslag, der ved en særlig Lov, indtil den nye Civilloovbog sættes i Kraft, forbyder at sætte en Debitor i Fængsel.

Den bekjendte Arthur Görgey havde ifølge „Köln. Zeit." den Dumdristighed, at indfinde sig paa Deputeretkammerets Tilhørerplads den 5te Novbr. Saasnart man fik Øie paa ham, blev der først dyb Taushed i Salen. Derpaa hørte man en dæmpet Brummen fra venstre Sides Rækker. Men pludselig raabte man: „Görgey er her! Hvad vil han blandt os! Hvilken Frækhed! Kast Forræderen ud! Vil han ogsaa forraade os, ligesom han forraadte sine Landsmænd til Reactionen?" Görgey blev nødt til at forlade Forsamlingen, og det viste sig saaledes, at end ikke en tydsk Folkerepræsentation taaler en Landsforræders Nærværelse, selv om han tilfældigviis skulde være en eller anden fornem Embedsmands Omgangsven.

Insurgenterne paa Kreta have tilsendt de tyrkiske Autoriteter en Erklæring, hvori de negte at indgaae nogetsomhelst Forlig, og samtidigt hermed have de sendt alle de europæiske Consuler paa Øen en Adresse, for at gjøre dem bekjendt med den fattede Beslutning, at falde til sidste Mand fremfor at gjøre nogensomhelst Indrømmelse. Naar man læser disse i det mest lidenskabelige Sprog affattede Actstykker, faaer man en tydelig Forestilling om de Illusioner, som den tyrkiske Regering hengiver sig til, naar den troer enten med det Gode eller med det Onde at kunne afvæbne slige Modstandere. **M.**

Literatur.

— „Folkelæsning" er bleven fortsat med et lille Hefte, hvori Oberst O. Vaupell har fortalt om Fredericiaslaget. Denne Skildring udmærker sig baade ved Liv og Klarhed; man faaer ikke let noget tydeligere Billede af en saa broget Ting som et Slag, og kommer dertil den Interesse, som dette Slag har for os, saa er det givet, at dette Hefte fortjener ret megen Udbredelse. Der følger med det et Kort samt et Billede af og en lille Beskrivelse af Bissens „Landsoldat". (I Commission hos G. E. C. Gad.)

— „Livingstones anden Reise i Syd-Afrika" udkommer, oversat af M. Th. Woldike, i 14 til 16 Hefter (à 24 Skill.), i Format osv. svarende til Udgaven af Forfatterens første Reise. Denne har saa god en Anseelse, at nærværende Fortsættelse i den har sin bedste Anbefaling. Mange større og mindre Billeder, samt et stort Kort, følge med; Oversættelsen loves færdig inden Juul. (Fr. Woldikes Forlag.)

— „Beboede Verdener, populaire astronomiske Betragtninger over Himmellegemernes Beboelighed", af Camille Flammarion. Dette Værk, der er udkommet fuldstændigt i fire Hefter har i flere Lande, blandt Andre i Sverig, vundet en særdeles stor Udbredelse, og har ogsaa her i Landet havt den sjeldne Lykke, at være blevet saa søgt, at der strax maatte gjøres et nyt Oplag af Oversættelsen. Vox populi, vox dei! Bogen er livligt skreven og smukt udstyret, men for dens videnskabelige Værd er det lidt farefuldt at gaae i Borgen. (P. G. Philipsens Forlag.)

— „Naturen og Folkelivet paa Sydhavsøerne, Skildringer for dannede Læsere", af Dr. G. Hartwig, udkommer i 8 Leveringer à 40 Skill. Samme Forfatter har skrevet om „Underverdenen", om „Havet", m. m. og han har fundet mange Læsere, hvilket ikke er uforfjent, da der er meget Underholdende og Belærende i hans Skildringer, ligesom Fremstillingen vel ikke er udmærket om end i flere Henseender ret god, saa at hans Bøger i mange Tilfælde kunne yde en anbefalelsesværdig Læsning. Billeder og Kort, tildeels i Farvetryk, forøge deres Værd. (P. G. Philipsens Forlag.)

— „Jordkloden efter Syndfloden, physisk-geographiske Naturskildringer for dannede Læsere", af Louis Figuier, hører til samme Art som de to ovennævnte Værker, men fortjener dog at foretrækkes for dem, naar der skal være Tale om Valg. Bogen danner et Slags Fortsættelse af „Jordkloden før Syndfloden" af samme Forfatter, idet denne skildrer Jorden i dens tidligere Existents, medens vi „efter Syndfloden" ere i den nuværende Periode. Man faaer en let læselig og anskuelig Oversigt over det Stof, som Skoleunderviisningen i Geographi deels har meddeelt de fleste paa en mindre opbyggelig Maade, deels enten ikke har kunnet give saa mangfoldigt eller ialtfald ikke har slaaet saa fast, at man jo kan have Nytte og Fornøielse af, igjen at faae Grundtrækkene paa en bedre og friskere Maade. Man vil derfor utvivlsomt — og saavidt det kan skjønnes af det foreløbigt Udkomne — staae sig ved at gjøre Bekjendtskab med dette Arbeide, der tilmed er særdeles smukt udstyret. Det udgives i 10 Hefter à 36 Skill. (P. G. Philipsens Forlag.)

— A. Vinet: „Evangeliske Betragtninger", oversatte fra det Franske ved H. B.

Oversætteren, der har meddeelt det danske Publicum disse Betragtninger af den udmærkede Schweitzerpræst, udtaler i et Forord det Haab at kunne fortsætte Arbeidet, hvis der skulde vise sig tilstrækkelig Interesse derfor. Vi kunne efter den her foreliggende Prøve ikke Andet end ønske Oversætteren Opfyldelsen af dette Haab. Oversættelsen er i det Hele smagfuld og god og maa ansees for en Vinding for vor opbyggelige Literatur. Der er hos Vinet en Menneskekundskab, en psychologisk Finhed i Skildringen af Synden og det religieuse Livs Rørelser, en Klarhed og overbevisende Styrke i Fremstillingen, der gjøre ham til en af den reformeerte Kirkes ypperste Forfattere. Det vil neppe undgaae den opmærksomme Læser, at her er en Forskjel fra de religieuse Skrifter, som almindeligviis høre hjemme hos os, en langt stærkere Betoning af det christeligt Sædelige end af det Religieuse, men ogsaa saaledes ville disse Betragtninger med deres rige Oprindelighed i Tanken kunne have Betydning. (F. H. Eibes Forlag.)

— „En aldrende Faders sidste Ord til sin Søn, som er opoffret Herrens Huses Tjeneste." Paany udgivet efter Udgaven 1783. Med et Forord af R. Frimodt. Den lille Bog, som her atter bydes Læserne, udkom første Gang 1761 og er forfattet af den bekjendte Orlogscapitain Frederik Lütken, som i Slutningen af forrige Aarhundrede berigede vor Literatur med flere værdifulde Opbyggelsesskrifter. Ogsaa det foreliggende lille Skrift vidner om et kraftigt, dybt religieust Gemyt, en alvorlig, sandhedskjærlig Natur, der veed at tale om den ansvarsfulde Betydning af Præstens Kald; det gammeldags Trohjertede i Udtrykket bidrager Sit til at give Ordet en forøget Vægt. (Gads Forlag.)

— Den vidtbekjendte „Kogebog for smaa Huusholdninger" af Fru A. M. Mangor er nu allerede udkommet i femtende Oplag hos Th. Lind.

— Under Titlen „Nye Digtninger" vil der til Julen paa Philipsens Forlag udkomme en Bog, med Bidrag af vore første Forfattere, udgivne af Christian Winther; Bidragene bestaae saavel af Fortællinger som Digte.

— „Læsning for smaa Børn af J. Moldenhawer" indeholder smaa Fortællinger for Børn fra fem til otte Aar, efter A. Steins „Perlen". Til Bogen har H. Olrik leveret nogle Illustrationer. (Chr. Steen & Sons Forlag.)

Statistik.

— Som et Bevis paa den Udbredelse, Symaskinen Aar for Aar finder, anfører »The Commercial and Financial Chronicle« i New York Antallet paa dem, der ere solgte i eet Aar, fra 10de Juni 1866 til samme Dag 1867, af de forskjellige Fabrikanter i de forenede Stater. Heraf sees, at Singers Maskiner vedblive at hævde sig som først i Rangen;

thi Firmaet har afsat af dobbelttraadede	43,053,
medens Wheeler, Wilson & Co. kun solgte	38,055.
Grover & Baker	32,999.
Howe	11,053.
Florence	10,534.
Weed	3,638.
5 andre Firmaer tilsammen	11,803.
Af centraadede solgte Wilcox, Gibbs & Co.	14,152.
2 andre Firmaer tilsammen	4,718.
Ialt Symaskiner	170,005,

affatte i eet Aar.

— Jerusalem har med et rundt Tal 15,500 Indbyggere, af hvilke de 7100 ere Israeliter, 5000 Muhamedanere og 3,400 Christne, saa at Israeliterne for Tiden danne Fleertallet i deres gamle Stad. I 1825 ansloges Befolkningen til 16,000 Sjæle, nemlig 7000 Muhamedanere, 5000 Christne og 4000 Israeliter.

— Vognfærdselen i Paris har naturligviis været betydelig medens saamange Fremmede gjæstede Verdens Hovedstad i Anledning af Udstillingen. At den under sædvanlige Forhold heller ikke er ringe, vil fremgaae af følgende Optegnelser, fra Tiden før Udstillingens Aabning, for hvert Døgn i Gjennemsnit:

Ad Boulevard des Capucines 7,070 Vogne, des Italiens 10,750, du Poissonière 7,720, de Saint Denis 9,610, des Filles du Calvaire 6,000, Rue du faubourg St. Antoine 4,300, Avenue des Champs Elysées 10,000.

Men Færdselen i London er langt større, i Gjennemsnit er den dagligt:

Ad London Bridge 15,000 Vogne, Pall-Mall (ved Dronningens Theater) 19,000, og ved Charing-Cross 24,000.